

El dimarts 10 de gener, per primera vegada, vaig participar a la reunió del Comitè de pilotatge de «l'Office pour la langue»(OPL)*.

Encara no se què me'n cal pensar?

Voliï intervenir i ho vaig pas fer pensant que sortiriï malament amb tothom, ei, me destorba pas massa de sortir malament, mes, abans m'ho voliï pensar una mica.

La reunió va durar dues hores, una vintena de la vuitantena de persones presents varen intervenir, i només dues ho varen fer en català, totes les altres en francès.

Abans d'anar més lluny, vull deixar clar que sóc favorable al fet que cada un se pugui expressar en la llengua que li dóna les ganes.

Aquesta llibertat és fonamental. Per tant, cada un s'ha expressat en la llengua que ha volgut i és així que hauria de funcionar sempre.

De la vintena de persones que varen intervenir, una bona quinzena l'haurien pogut fer sense cap mena de problema en català, **però només dues ho varen fer, les altres varen triar el francès.**

Per a mi és una enigma.

Conec bona part d'aquestes persones. Per la major part de les que conec tinc una gran estima, per aquesta raó no entenc pas la raó per la qual se varen expressar en francès.

Triar de parlar català o triar de parlar francès és una decisió política.

Triar una llengua o una altra és doncs una decisió que tindrà obligatòriament repercussions.

El meu qüestionament avui és :

defensem millor la llengua catalana si fins i tot quan tenim la possibilitat de parlar català, hi renunciem i preferim passar al francès ?

Perquè si la resposta és sí, ho tinc tot fals.

Fa anys que vaig equivocat i m'ho cal dir ara, perquè quan tení més o menys 10 anys vaig agafar consciència que la llengua catalana era per a mi important, vaig emetre les ganes de parlar-la, i se'm va dir que no, que me calia esperar els 18 anys, vaig fer més intents, però, com a bon fill vaig esperar els 18 anys.

Més tard vaig agafar consciència que la llengua era en perill, i llavors vaig pensar, potser erròniament, que per a fer viure la llengua la calia parlar, la calia parlar com més millor.

Avui dubti.

Me cal canviar d'estratègia? Me cal parlar francès més sovint ? (avui ho faig quasi únicament a la feina, quan ho faig és sempre per «obligació»)

M'agradaria que els meus amics defensors de la llengua catalana, aquests que han fet tant i encara faran força per la llengua (i no ho dic pas amb to irònic), m'expliquessin el per què usen la llengua dominant quan podrien usar la nostra llengua?

Potser m'ho aclariran i jo també faré més i millor per al llengua catalana, que al cap i a la fi, és el meu objectiu.

Hervé Pi

*L'OPL és aquesta eina que tenen bascs, occitans, alsacians, bretons... una eina creada per a promoure la llengua pròpia de cada territori. Potser que d'aquí final d'any, els catalans també tindrem aquesta eina.

L'OPL seria composta per l'estat, la regió i el departament, potser per Perpinyà i el SIOCCAT, és a dir per les institucions franceses que han obrat fins ara a l'arraconament de les llengües de cada territori a favor de l'ús únic del francès, llevat del SIOCCAT, un organisme creat per a promoure (dins l'ordre) les llengües occitana i catalana.

A l'OPL hi podrien tenir veu consultativa un consell científic i un consell associatiu, però el poder de decisió seria de les institucions ja que segons les mateixes institucions, són les que hi posen els diners. Potser que aquestes institucions han descuidat que els «seus diners» són primers els nostres impostos.